

Nr 8

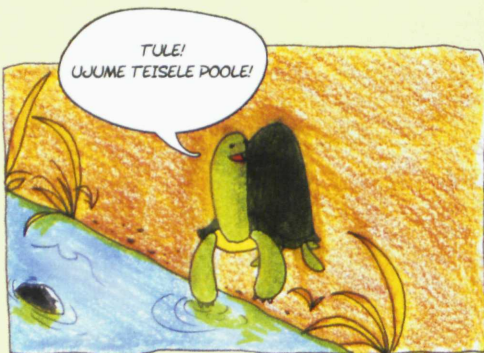
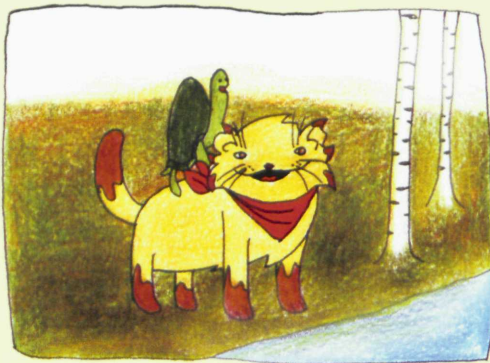
August 2008

TRAFIK

KÄPU JA KOLUMBO SEIKLUSED

Joonistanud Mattias Mäkk

SISUKORD

Suvepäkapikud <i>Ingrid Gilts-Nittim</i>	4
Luuletused <i>Heli Illipe-Sootak, Ilmar Trull jt</i>	6
Kuidas ma esimest korda banaani söin <i>Aino Pervik</i>	8
Kooliõpetajate koolivaheaeg <i>Peeter Sauter</i>	10
Raamatud	12
Kokanurk <i>Kertu Sillaste</i>	13
Võistlus.....	14
Ohhoo <i>Tauno Vahter</i>	15
Meisterdus <i>Mari Viik</i>	16
Nali.....	18
Arva ära!.....	19
Koomiks <i>Elina Sildre</i>	20

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 + ILMUB KORD KUUS

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 666 2535

Esikaane on joonistanud leedu kunstnik Kestutis
Kasparavičius.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

APOLLO RAAMATUD JA LASTEAJAKIRI TÄHEKE KUULUTAVAD VÄLJA FOTOVÕISTLUSE LAPSED JA RAAMATUD

OOTAME KÕIKI SUURI JA VÄIKESI FOTOHUVILISI
JÄÄDVUSTAMA PARIMAIK HETKI OMA LEMMIK-
RAAMATUTEGA.

KONKURSS KESTAB 1. AUGUSTIST
30. SEPTEMBRINI 2008.

FOTOSID KOOS AUTORI ANDMETEGA
OOTAME KAS MEILIAADRESSIL
TAHEKE@TAHEKE.EE JA/VÕI
INFO@APOLLO.EE VÕI TÄHEKESE
TOIMETUSE AADRESSIL
ROOSIKRANTSI 6, 10119 TALLINN.

FOTOSID VÕTAVAD VASTU KA KÕIK APOLLO
RAAMATUPOED TALLINNAS, TARTUS,
PÄRNUS JA RAKVERES.

DIGITAALSELT SAADETUD FOTOD PEAVAD
OLEMA VÄLJATRÜKKIMISEKS KÕLBLIKUD.

SAADETUD FOTOSID NÄEB APOLLO RAAMATUTE
KODULEHEL WWW.APOLLO.EE NING
WWW.TAHEKE.DELFI.EE. VÕIDUTÕDD ILMUVA
2008. A TÄHEKESE NOVEMBRINUMBRIS.

KONKURSI PEAAUHINNAKS ON FOTOAPARAAT,
LISAKS HULK VÄIKSEMAID AUHINDU:
RAAMATUD, APOLLO KINKEKAARDID,
TÄHEKESE AASTATELLIMUSED.

TÄHEKE

Ingrid Gilts-Nittim

SUVEPÄKAPIKUD

„Aga mida päkapikud suvel teevad?” küsis Karl emalt äkki. Nad olid mererannas ja mälestus jõulude ajal soki sisse ilmunud kommidest tundus kuidagi ebatõeline. Kuid ilmunud nad olid ja Karlile tuli see millegipärast praegu meelde. Võib-olla sellepärast, et ema oli talle marmelaadikommi andnud. Just samasugust nagu talvel olid päkapikud toonud.

„Ega ma nüüd päris täpselt tea ...,” venitas ema üllatunult. „Kui mina olin laps, siis räägiti, et suvel aitavad päkapikud jõuluvanal lastele kingitusi teha.”

Karl mõtles. Ta meenutas, mida ta ise ja ta sõbrad olid jõuludeks saanud. Poiss raputas kindlalt pead. Ei legoklotsid ega puldiga juhivad autod ega arvutimängud nüüd küll päkapikkude tehtud ei olnud.

„Võib-olla sinu lapsepõlves tegid päkapikud tõesti kingitusi,” ütles ta emale. „Aga tänapäeval ostetakse kingitused igal juhul poest.”

„Nojah,” vastas ema kuidagi nukralt. „Võib-olla tänapäeva päkapikud siis lihtsalt puhkavad suvi läbi.”

Karl ei saanud aru, kas ema oli kurb sellepärast, et päkapikud enam ise kingitusi ei teinud, või hoopis sellepärast, et neil oli nii pikk puhkus. Ja emal nii lühike. Sest tema pidi juba järgmisel nädalal jälle tööle minema. Aga kauem ema ei nukrutsenud, sest nüüd tuli isa ja tõi neile jäätist.

Järgmisel hommikul tõusis Karl vara, enne vanemaid. Ta jooksis kohe aeda – siin maal oli mõnus, et ei pidanud välja minekuks isegi teisi riideid panema. Võis pidžaama väel välja minna ja ema ei

riielnud sugugi. Isegi kui pidžaama natuke mullaseks sai. Karl läks tavaliselt kõigepealt maasikapeenra juurde.

„Ega enam maasikaid ei tule,” ütles ema. „Maasikaaeg on läbi.”

Seda öeldes oli ta kummalisel kombel üsna reipa häälega. Emale maitsesid maasikad tegelikult üle kõige, nii et küllap ta oleks õnnelik olnud, kui mõne maasika oleks ikka veel peenralt leidnud. Ent ta oli kindel, et seda ei juhtu.

Aga Karl oli leidnud terve hulga rohelisti maasikaid.

„Ega need enam punaseks ei lähe,” oli ema kindel.

Karl oli igaks juhuks ikka iga päev käinud vaatamas ja näinud, kuidas maasikad muudkui suuremaks ja valgemaks läksid. Ja paar päeva tagasi olid roosakaks muutunud. Ja ohhoo – täna oli juba terve hulk marju täiesti punased. Karl jooksis kiiresti tuppa ja tõi väikese kausi. Ta sai selle maasikaid päris täis. Mõni oli küll teiselt poolt veel valge, kuid maitsvad olid nad ikka. Karl teadis, sest oli paar tükki korjamise ajal ära söönud. Ema ja isa magasid endiselt. Poiss mõtles. Siis tõi ta toast paberi ja pliiatsi. Seejärel käis ta veel korra toas, enne kui jalgratta võttis ja sõitma läks.

Kui ema mõne aja pärast ärkas, leidis ta voodi kõrvalt kausikese maasikatega. Ja selle juures oli kiri: „Me ei puhka suvel. Me värvime suvel maasikaid punaseks ja siis korjame need ära ja anname neile, kes ei ole veel maasikaisu täis söönud. Pärast hakkame teisi marju värvima. Päkapikud.”

Joonistanud Kadi Kurema

A whimsical illustration of a young girl with long red hair and a red nose, wearing a blue dress and a striped shirt. She is sitting on a thick, gnarled tree branch, holding a small white mouse. The tree has large, stylized green leaves. The background is a soft, light green wash.

Ilmar Trull

KASTAN

MEIE ÖUEL KASVAB KASTAN.
KUIDAS KASTAN KASVAB?
PÄIKE TEDA SILITAB
JA VIHMAVESI KASTAB.

MIDA KEVADEL TEEB KASTAN?
LIHTSALT ÕIDE TA EI LÄHE.
KEVADETI PANEB KASTAN
LUMIVALGED KÜÜNLADE PÄHE.

AGA SÜGISEL ON PUU PEAL
ROHELISED OKASKERAD.
TORKIV VAMMUS PRUUNIL PUUPEAL,
NEED ON POJAD, SILMATERAD.

ALGUL VÄIKSED ON JA TOORED,
VEEL EI KUKU PÄHE NAD,
KUID OKTOOBRIKUU SEES NOORED
LAIA ILMA LÄHEVAD.

PUDENEVAD ALLA ROHTU
KASTANITE KANGED POJAD,
ÜMARPÄISED, POISIOHTU,
MAHA JÄÄVAD OKASKOJAD.

UHKELT VANA KASTAN VAATAB,
RÕÖMUPISAR TIKUB SILMA.
TEMAL TÄITSA RÕÖM ON SAATA
OMA LAPSI LAIA ILMA.

Heli Illipe-Sootak

TAMMETÖRUST TÕUSEB TAMM

TAMMETÖRUST TÕUSEB TAMM,
VAHTRANINAST VAHER.
ROHELISE VÕRA ALL
ISTUDA ON LAHE.

KIVI KÕRVAL KADAKAS
KASVAB KADAKMARJAST,
KADAKASEL KARJAMAAL
HEA ON LAMBAKARJAL.

VIIRPUU VIRGUB VILJADEST,
HAAVAVATIST HAAB.
SAJAST SEEMNEST SIRGUB METS,
TUHANDEST SAAB LAAS.

Merike Lillo

AUGUST

AUGUST, AUGUST, MAGUS KUU,
SUVEÕUNAD VALMIS JU,
PAKSUKESED PIRNIPOISID
OKSTELT MAHA TULLA VÕISID.

TURULT MITUT VÄRVI PLOOME
MAITSEMISEKS KOJU TOOME,
MIS EI MAHU MEIE KÕHTU,
EMA MOOSIKS KEEDAB ÕHTUL.

Kadri Tüür

SUVELÕPUSADU

ÕUNAPUUDE OTSAST ALLA KUKUB ÕUNU,
SIIS, KUI SUVELÕPP ON SALA SAABUMAS.
ÕUNAD EI SAA VÄLTIDA MAA KÜLGETÕMBEJÕUDU –
SEE JÕUAB NÕNDA KÕRGELE, KUS TÄHED SÄRAVAD.

VALGED ÕUNAD PUU ALL MAAS ON KUI TÄHISTAEVAS,
AGA PÄRIS TAEVASSE TÄHTI ROHKEM MAHUB.
MÕNED NEIST SEALT KUKKUMA NAGU ÕUNAD PEAVAD –
PIMEDASSE TAEVASSE ILMUB TÄHESADU.

Milvi Panga

SÄÄSTLIKUD SÄÄSED

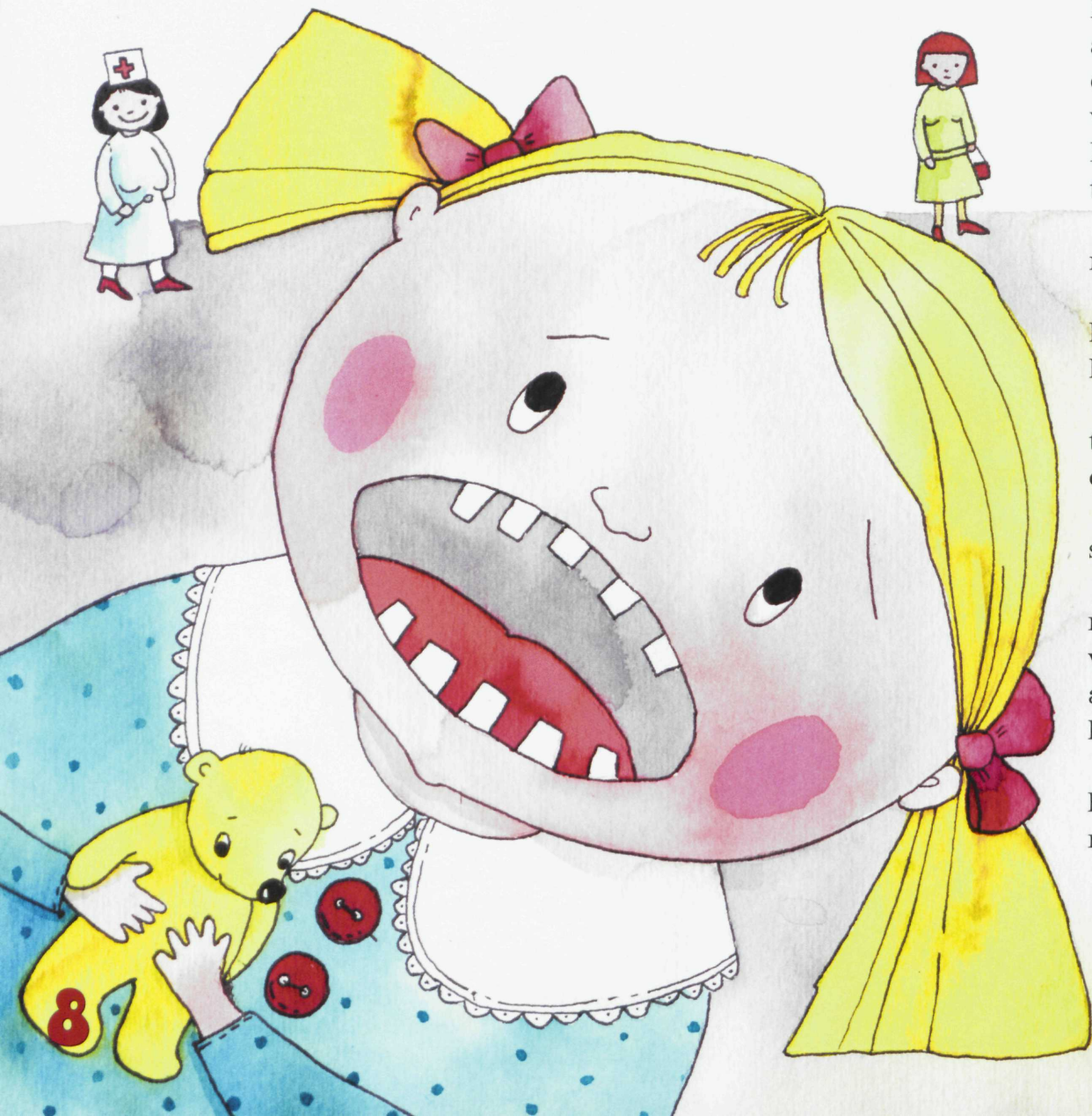
NII SÄÄSTLIKUD
ON SÄÄSED,
ET SÄÄREVARJE
NEIL POLEGI.

KA SÄÄREVÄRISTAJAT
NEMAD EI RAATSI OSTA
JA SÄÄREMARJADE KOHTA
(AI! NENDE KOHTA)
NAD ENAM EI LASEGI
MIDAGI KOSTA.

Joonistanud Marja-Liisa Plats

Aino Pervik

KUIDAS MA ESIMEST KORDA BANAANI SÕIN

Kõik see toimus rohkem kui seitsekümmend aastat tagasi, ikka väga ammu.

Banaanidega olid sel ajal lood nõnda.

Meie hoovis Tallinnas olid mõned lapsed, kes banaaniga uhkustasid. Nad tulid oma banaani õue sööma ja sõid eriliselt ilmeka mõnuga. Ma ei mäleta, et keegi oleks oma banaani küljest teistele ampsu andnud. Siit peab järeldama, et banaanid ei olnud tol ajal just nii väga harilikud ja igapäevased nagu praegu. Küllap olid nad liiga kallid. Igatahes oli võimalik teiste õuelaste ees suurus-tada.

Loomulikult hakkasin ka mina hirmsasti banaani tahtma.

Ja siis juhtus nii, et mul hakkas üks hammas hullusti valutama. Mul ongi alati väga kehvad hambad olnud. Mind tuli viia hambaarsti juurde.

Muidugi kartsin ma koledasti. Tegelikult ei teadnud ma kõike kartagi. Aga kartsin ikka. Ma olin ju ainult nelja-aastane.

Päriselt oli hambaparandus veel palju hirmsam, kui ma oskasin arvata.

Siin tuleb jälle natuke selgitada. Asi on nimelt nii, et seitsekümmend kaks aastat tagasi, kui ma veel nelja-aastane olin, ei osanud ükski hambaarst mitte unistadagi kõigest sellest, mis praegu hambaarstikabinettides kõik on.

Kõigepealt räägime hambapuurst, kõige hirmsamast asjast, mis hambaarstil üldse varuks.

Praegu läheb hambapuurimine nii imekiiresti, et sa õieti ei märkagi, kui juba on valmis. Toona aga ei käinud hambapuur isegi mitte

elektriga. Hambapuuri ajas hambaarst jalaga tallates ringi nagu mingit vokitatust. Samal ajal juhtis ta käega puuri otsa mööda vaest haiget hammast. Ja see tegi hirmsal kombel haiget.

Muidugi olid isa ja ema mures, et kuidas ma ennast hambaarsti juures ülal pean.

On ju ka praegu lapsi, kes ei tee hambaarsti juures üldse suud lahti. Lihtsalt ei tee, ja kõik.

Noh, minu isa ja ema seda muidugi ei soovinud.

Ja siis tuli neile meelde, kui kangesti ma banaani ihaldasin.

Mulle lubati osta banaan, kui ma lasen hambaarstil ilusasti oma hammast ravida. Mina lubasin olla hea patsient.

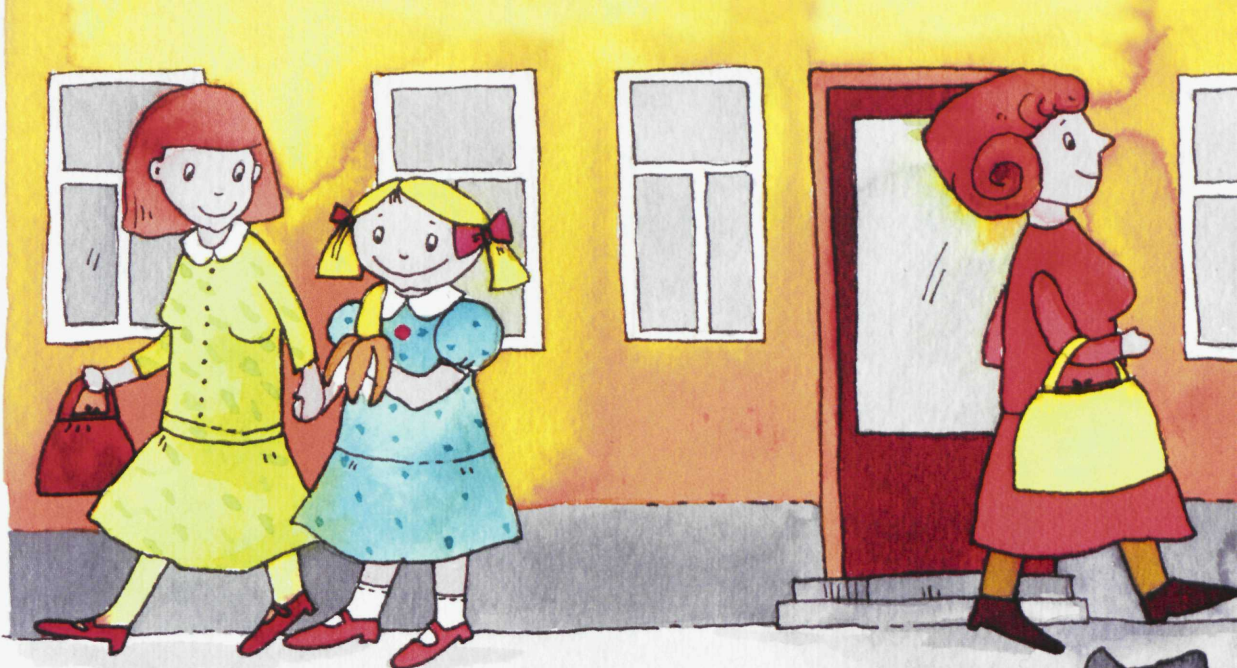
Nii ma siis istusingi lõpuks hambaarsti toolil. Arst väntas tooli nii kõrgele üles kui võimalik, et ta ei peaks minu juurde liiga alla kummardama. Mina tegin suu ilusasti lahti. Arst pistis oma hambaarstiriistad mulle suhu. Kontrollis kõik hambad läbi. Leidis hambaagu, millest mu hirmus hambavalu oli alguse saanud. Ja hakkas siis hammast puurima. Hambaauk oli vaja puhastada, et saaks hambasse plommi panna.

No oli ikka valus küll. Kohe hästi valus.

Ja kujutage ette, ma ei olevat teinud piiksugi!

Hambaarst oli äärmiselt imestunud, et ma niiviisi täitsa ilma karjumata lasksin oma hamba ära parandada.

Võib arvata, mis tunne emal oli kõike seda pealt vaadata. Praegu saan ma sellest aru küll, kui kurb on emal juures olla, kui ta laps peab valu kannatama. Nüüd on mul

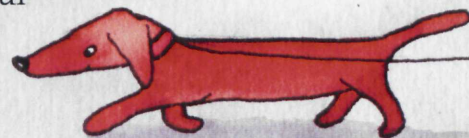
ju omal lapsed ja lapselapsed, kelle valud ja haigused on ikka väga rasked pealt vaadata. Ja ma arvan, et ega emal sellest kergem ei olnud, et ta teadis, et ma nii palju valu vaid mingi tühipalja banaani pärast välja kannatasin.

Muidugi läksime kohe hambaarsti juurest seda banaani ostma.

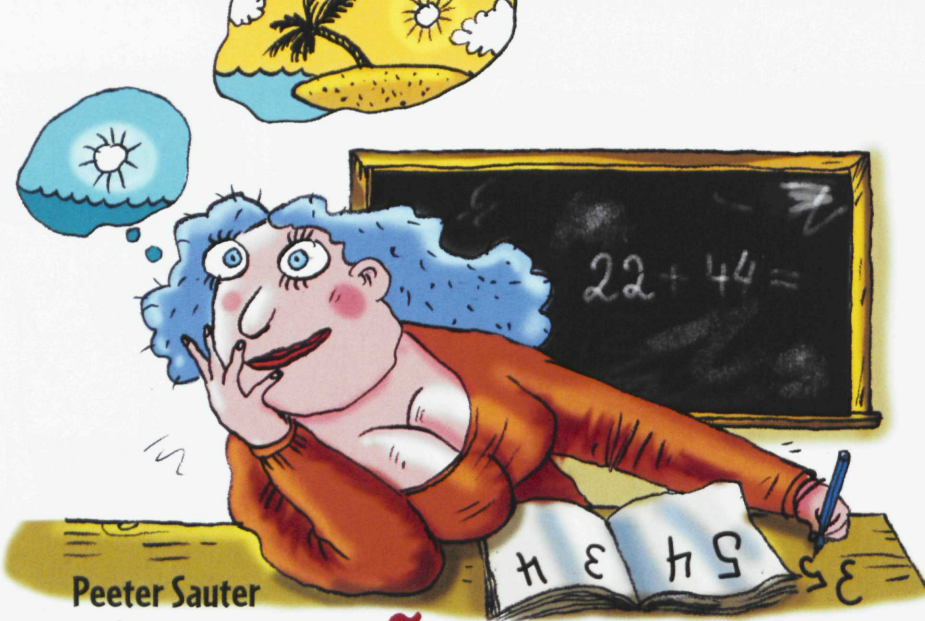
Paar tundi hiljem, kui sai läbi aeg, mille vältel pärast hambaparandust midagi süüa ei tohi, sain ma siis lõpuks oma unelmate banaani maitsta.

Kuid sellest ei mäleta ma enam mitte midagi! Üldse ei tea, kas banaan mulle lõpuks maitstes või ei maitsenudki nii väga.

Hambaarstil käia aga ei ole tänapäeval üldse enam hull. Ja banaane ma eriti ei armastagi. Apelsinid ja küpsed virsikud maitsevad palju rohkem. Eriti head on aga augustikuised valged klaarid, mida õunapuu alt hommikuti leida võib. Või küpsed ploomid, kah ikka puu alt korjatud.

Joonistanud Anu Kalm

Peeter Sauter

KOOLIÕPETAJATE KOOLIVAHEAEG

Kooliõpetajad ootasid suvist koolivaheaega kannatamatult. Esiteks ei ole siis vaja tööd teha ja lapsi õpetada – see võib teinekord olla tüütum ja keerulisem kui karude dresseerimine. Ja teiseks – teiseks oli neil saladus, millest õpilaste eest sa-laja, poolihääli vahetunnis räägiti.

„Tead, mis ma täna Urmase käest ära võtsin,” sosistas füüsikaõpetaja Mets võimlemisõpeaja Kunileiule. „Näpukumme terve posu, ragulkad, sinkusid selline varu, et ...”

„Papist sinkud?”

„Ei, puntsust*keeratud, täpselt nagu meie ajal.”

„Näita, ma vaatan, missuguseid nüüd tehakse.”

„Need on mul õpetajate laua sahtlis. Ootavad oma aega.”

Kõik õpetajad on varem olnud õpilased. Ja

enamik neist on teinud tavalisi koolilapsekoerusi. Nüüd, õpetajatena, neil koerusi enam teha ei sobi, aga aeg-ajalt tunnevad nad selleks vastupandamatut soovi. Kui enam tõesti vastu ei pea, sulgevad nad ennast ilgete nägude tegemiseks vetsu või viskavad koduaknast tänavale mõne vee- või tuhapommi. Ja pärast muidugi tunnevad piinlikkust. Ka siis, kui keegi ei näinud.

Kui koolitädi kevadise aktuse lõpuks pidulikult rahvusliku vöö külge mitme umbsõlmega seotud lehmakella oli helistanud, pilgutasid mõned õpetajad üksteisele silma.

Aga Kustas peatas võimlemisõpetaja õhina: „Õpetaja Kunileid, ma jäin jooksmises suvetööle, kas ma võin kohe jooksmata hakata?”

„Hakka jooksmata jah. Ja jookse kiiresti ja kaugel, sellega on suvetöö tehtud.”

Kustas jooksis minema.

Füüsika- ja võimlemisõpetaja otsisid välja ragulkad ja näpukad ja lasid valusalt vanematele õpetajaprouadele mööda kintsu. Mataõps vuhises kaksiratsi mööda trepikäsipuud neli korrust alla ja kui ta hoogsalt maandus, kärises ta püksitagumik lõhki ja kõik nägid mummulisi aluspükse, mis lisaks kõigele olid pisut kakased. Aga mataõps ise ainult naeris ja lasi puuksu.

Eesti keele ja botaanikaõpetaja lasid koridoris liugu ja kiljusid. Paks direktriss vaatas seda heasüdamlikult pealt, koukis ninast tatti, veeretask sellest kuuli ja sõi ära. Ühesõnaga, nad veetsid hästi aega. Aga see oli alles algus.

Juulis jõudis geograafiaõpetaja teha koridoriparketile lõkke. Eesti keele ja botaanikaõpetaja

*Punts ehk puntsukas on värvilises plastümbris peenike traat, millest tehti pastakaid, nuute ja sinkusid.

kiskusid maakaardid tükkideks ja valmis-
tasid neist endale karnevalikostüüme.
Geograafiaõpetaja praadis lõkkel vorsti
ja laulis roppe laule. Heasüdamlik direkt-
riss juurdles, kas peaks mõne õpetaja karistu-
seks nurka seisma panema, aga sai aru, et teda ei
kuulaks keegi.

Esimese septembrini oli jäänud nädal ja
kool oli täiesti ära lagastatud. Direktriss kutsus
remondimehed ja need suutsid valu ja vaevaga
kooli remontida.

Esimesel koolipäeval istusid lapsed värvilõh-
nalis kes klassis ja emakeeleõpetaja kirjutas tah-
vile kirjanditeema: „Minu suvi.” Lapsed närisid
pastakaid, mõtlesid.

„Aga õpetaja,” küsis prillidega Ann „kuidas
möödus teie suvi? Kas tegite midagi kasulikku?”

„Jaa,” naeratas õpetaja, „ma puhkasin.”

ERNITS

TERE, VOLL!

Kirjutanud Ilmar Tomusk
Pildid joonistanud Kirke Kangro
Tänapäev 2008

No nii tavaline mees see Ilmar Tomusk. Õpetaja näitas tema pilti lehes. Päriselus on ta keeleinspektor. Aga kui laheda raamatu on ta kirjutanud! Sa muudkui loed ja loed ja ikka tahad edasi lugeda, sest kogu aeg juhtub midagi põnevat.

Raamatu on ta kirjutanud väikesest poisist Vollist. Tegelikult Voldemarist. See Volli on üks tegija mees. Tal on pidevalt midagi käsil. Teda huvitavad maailmaasjad. Kas te teate näiteks, kuidas imevedelikku teha? Volli teab. Selleks tuleb kraanikausile punn ette panna ja natuke sooja vett lasta. Siis sorts nõudepesuainet, mis on roheline ja õunalõhnaline. Domestos tapab ju kõik bakterid – seda ka üks sorts. Cililit Bangi reklaamitakse ka kui head pesuainet. Siis sorts Ajaxit, sort Lenorit, sorts Persilit ja veel sorts, sorts, sorts. Plekieemaldit, katlakivieemaldit, Vanishit, autošampooni, doktor Beckmanni hallitusetõrjevahendit. Ja kokku ongi päris imevedelik. Isegi kraanikauss läigib pärast nagu peegel, kuigi isa oli seda enne mitu korda tulutult nühkinud.

Kuigi Vollil tulevad alati nii geniaalsed ideed, ei näi Volli isa just alati uute ideede pärast rõõmustavat. Volli isal valutab tihti pea ...

Anette Teppan, 3. kl,
Laeva põhikool

KÕIK WINN-DIXIE PÄRAST

Kirjutanud Kate
DiCamillo
Tõlkinud Leelo Märjamaa
Draakon ja Kuu 2008

Kas teate, kuidas koer naeratab? Varem ma arvasin, et ei ole seda näinud. Minu koer naerab ühe suupoolega. Koer nimega Winn-Dixie ajas naeratades lõuad laiali ja näitas oma kollaseid hambaid. Kui tüdruk nimega Opal koera toidupoest leidis, märkas ta, et tegemist on väga suure, inetu, haisva, kodutu, kuid lõbusa olevusega.

Toidupoe järgi sai peni nimeks Winn-Dixie. Opal viis koera koju, kus teda ootas jutlustajast isa. Ema polnud tal juba ammu, sest viimane oli perekonna maha jätnud, kui Opal oli kolmeaastane. Isa oli väga lahke ja vaikne ega riienud tütreaga kunagi. Ta hakkas Winn-Dixiet esimesest silmapilgust armastama. Hiljem selgus, et vaatamata oma puudustele, meeldis koer kõikidele inimestele.

Raamatus oli palju headust ja rõõmu, kuid vahetevahel tundsin kummalist nukrust. Midagi tuttavat tuli meelde varem loetud raamatutest. Lõpuks selgus, et loo autor on Kate Dicamillo, kellelt ma olen lugenud „Lugu hiirest nimega Desperaux”. Ilmselt on õrn nukrus autori juures loomulik.

Linda Nõmmik, 9 a, Tallinn

PARASJAGU ÜHEPALJUKOOK

Selle koogipõhja jaoks võetakse suhkrut, mune ja jahu täpselt ühepalju.

Kolmest munast piisab 23 cm läbimõõdu-
ga vormi jaoks. Saad õhukese tordipõh-
ja, mida pole vaja pooleks lõigatagi.

Koogi kaunistuseks sobivad hästi nii
maasikad, vaarikad, mustikad kui
ka mustsõstrad.

Löö klaasi katki kolm muna. Märgi klaasi peale vildikaga, kuhu
maani klaas täis oli, ja kalla munad kaussi.

Vala klaasi täpselt sama palju suhkrut. Vahusta munad
suhkruga (nii umbes kolm minutit mikserda-
mist).

Vala klaasi jälle sama palju jahu ning sega jahu õige
tasakesi munavahu hulka. Kalla segu võiga määratud
koogivormi ja küpseta 175 kraadi juures umbes 12
minutit. Kui koogi sisse pistetud tikku külge ei jää
enam tainast, on kook valmis.

Nüüd vahusta 1 pakk vahukoort ja sega
selle hulka 200 grammi kohupiima, lisa mait-
se järgi suhkrut (umbes 4 supilusikatäit). Kata
koogipõhi kohupiimaseguga. Kaunista marjadega.
Magusat suveõhtut!

Joonistanud Kertu Sillaste

Juunikuu Tähekeses ilmus noore leedu kunstniku Lina Dudaite pilt kassist raamatukogus ning üleskutse uuel jutuvõistlusel osaleda. Aitäh kõigile, kes alanud koolivaheajale vaatamata sellele reageerisid! Jutud tulid väga vahvad.

Täheke otsustas välja anda kolm põhiahinda (Apollo raamatupoe kinkekaart) ja ühe eriauhinna (Leelo Tungla raamat „Kristiine, see keskmine“).

Kõige terviklikum lugu:

Anita Maasalu, Jõgeva

Kõige originaalsem jutt:

Ruts Angerpikk, Tartu

Parim ühistöö:

Alice ja Rico Hanni, Harjumaa, Vatsla küla

Härra LugemisHullu eriauhind:

Liis Kotsalainen, Harjumaa, Kose

PROFESSOR KASS JA TEMA ÕHUSÕIDUK

Professor Kass istus raamatukogus ja uuris üht vana raamatut. Järsku avanes uks ning sisse astus preili Kajakas. „Vabandage, härra, tulin uurima selle uue õhusõiduki kohta, millal Te kavatsete valmis ehitada.“

„Mis küsimus see Teil on?“ ühmas professor, sest talle ei meeldinud, kui teda töö ajal segati. „Kes Te üldse olete?“

„Olen preili Kajakas naaberlinnast. Tulin ütleva, et meil leidub see puuduv osa, tänu millele teie õhusõiduk saaks lõpuks valmis.“

Professor Kass hüppas püsti ja koos temaga ka riulil istuvad kassid, kes siiani vestlust rahulikult pealt olid kuulnud.

„Kas tõesti Teil leidub see osa?“ hüüdsid kassid nagu ühest suust.

Professor Kass aga lausus: „Kas Te loovutaksite selle meile?“

„Jah, kui meie linnadevahelised suhted on edaspidi head,“ ütles selle peale preili Kajakas.

„Kui ma luban, et need suhted

jäävad heaks, millal ma siis selle osa saan?“ küsis professor.

„Tegelikult on see meil juba kaasas,“ lausus preili Kajakas.

„Suurepärane, siis saavad mu kallid töölisel selle kohe paika panna ja esimese sõiduga Teid koju viia!“ ütles professor ja plaksutas rõõmust käsi.

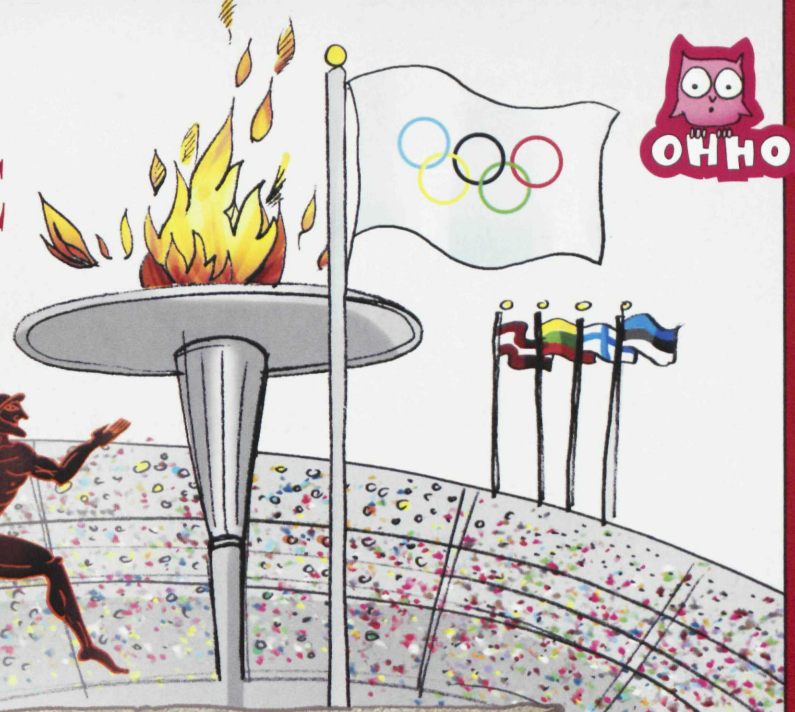
Kohe joostigi raamatukogust välja töökotta. Preili Kajakas võis lausa ise pidulikult selle viimase osa paika panna. Professor Kass, tema neli kassid töolist ja preili Kajakas hüppasid masinasse. Sõit võis alata. Ülejäänud linnarahvas plaksutas ja rõõmustas, et õhusõiduk lõpuks tööle hakkas.

Kõige õnnelikum oli aga loomulikult professor Kass ise. Rõõmsalt vaatas ta maa peal lehvitava rahva poole ja tema silmist kukkus rõõmupisar. Lõpude lõpuks läks kõik hästi.

Anita Maasalu, Jõgeva

Ülejäänud võidujutte loe internetist aadressil www.taheke.delfi.ee

MILLAL SAID ALGUSE OLÜMPIAMÄNGUD?

8.—24. augustini toimuvad Hiina pealinnas Pekingis 29. olümpiamängud. Tegu on maailma vanima spordipeoga.

Olümpiamängud said alguse Vana-Kreekas umbes 2800 aastat tagasi. Tollal võisteldi umbes paarikümmes spordialas; poksimises, ratsutamises, kaarikute võiduajamises, maadluses, jooksus ja mitmetel kergetõustikualadel. Paljudgi oli tollal teisi: odaviske odad olid palju pikemad ning kaugushüppajad hoidsid hoo tegemiseks käte otsas raskusi.

Olümpiamängudel osalesid noored mehed, kes võistlesid alasti. Seetõttu ei tohtinud naised olla ka pealtvaatajad. On mitmeid muinasjutte, kus naised riietuvad meheks, et näha võistlusi.

Aastal 393 keelas keiser Theodosius olümpiamängud ära, sest tema meelest pidid inimesed tegelema pühamate asjadega. Mitmed ärimehed üritasid paarisaja aasta eest mängu uuesti taaslustada, kuid järjepidevalt hakati neid pidama 1896.

aastast prantsuse paruni Pierre de Coubertini eestvedamisel.

Sellest ajast saadik on mängudele lisandunud uusi spordialasid, aga mõned on ka ära jäetud. Näiteks on kunagi medaleid jagatud ka kõieveo, kõieronimise, elusate tuvide pihta laskmise ning hoota kõrgus- ja kaugushüppe eest!

Enamasti võidavad olümpial kõige rohkem kuldmedaleid võimlejad ja ujujad, sest neil on palju erinevaid võistlusi. Kõige rohkem on medaleid võitnud vene võimleja Larissa Latõnina, kel on üheksa kuld-, viis hõbe- ja neli pronksmedalit. Eestlastest on olümpial kahel korral kuldmedali võitnud maadleja Kristjan Palusalu, jalgrattur Erika Salumäe ning suusataja Kristina Šmigun.

Kokku jagatakse Pekingis välja 302 komplekti medaleid, esimest korda ka näiteks BMX trikirataste võistlustel ja 10 km ujumismaratonil. Eestlaste suurimad medalilootused on kettaheites, sõudmises ja purjetamises.

Tauno Vahter

KEERLEVA SABAGA LIND

Selle keerleva sabaga linnu saad valmistada vähese vaevaga, kui suvel kodus oles igav hakkab. Sul on vaja pappkarpi, grilltikku, teipi, papiriba, nööri ja pulka.

Töö käik:

Torka pappkarbi otstesse auk.

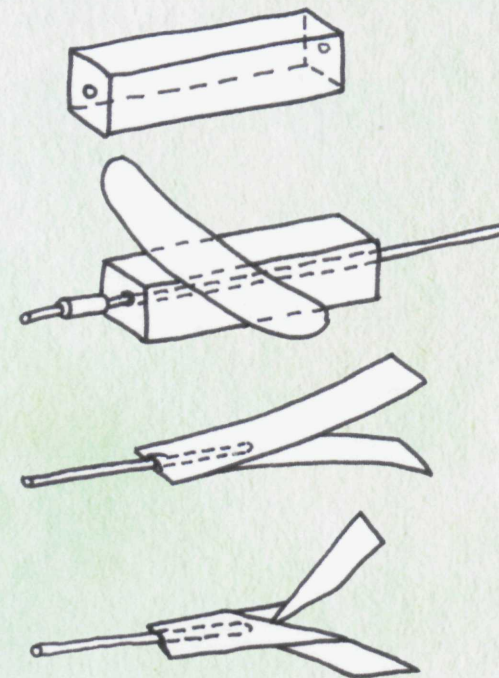
Aukudest pista läbi grilltikk.

Kinnita ühte grilltiku otsa papiribast saba, teise tee teibist rullike, et grilltikki karbi seest ära ei jookseks (vaata ka joonist 1).

Kinnita läbi karbi tõmmatud nöör (nurkadest on nööri lihtsam läbi panna).

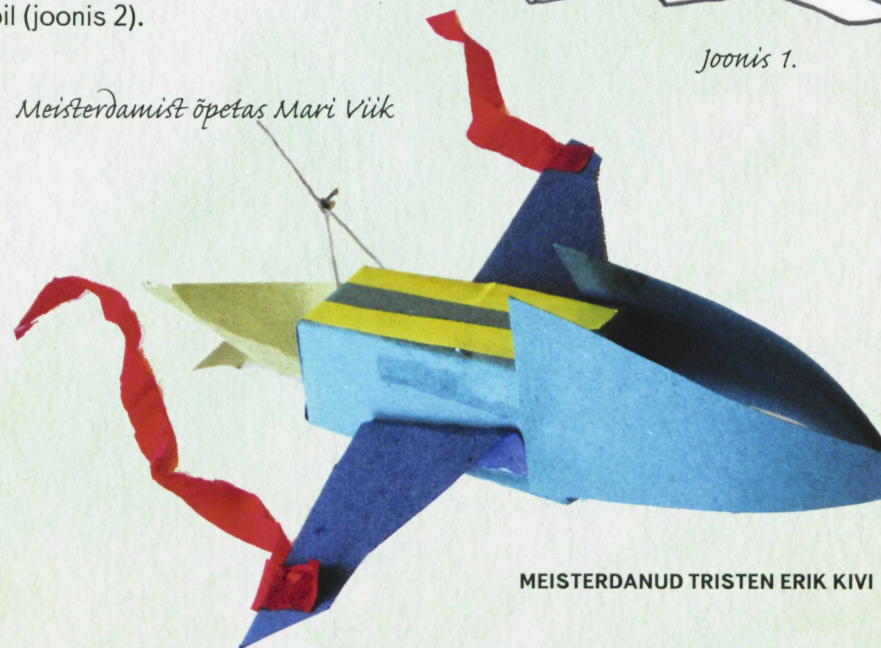
Anna karbile linnu kuju.

Lindu on mõnusam keerutada pulga ja nööri abil (joonis 2).

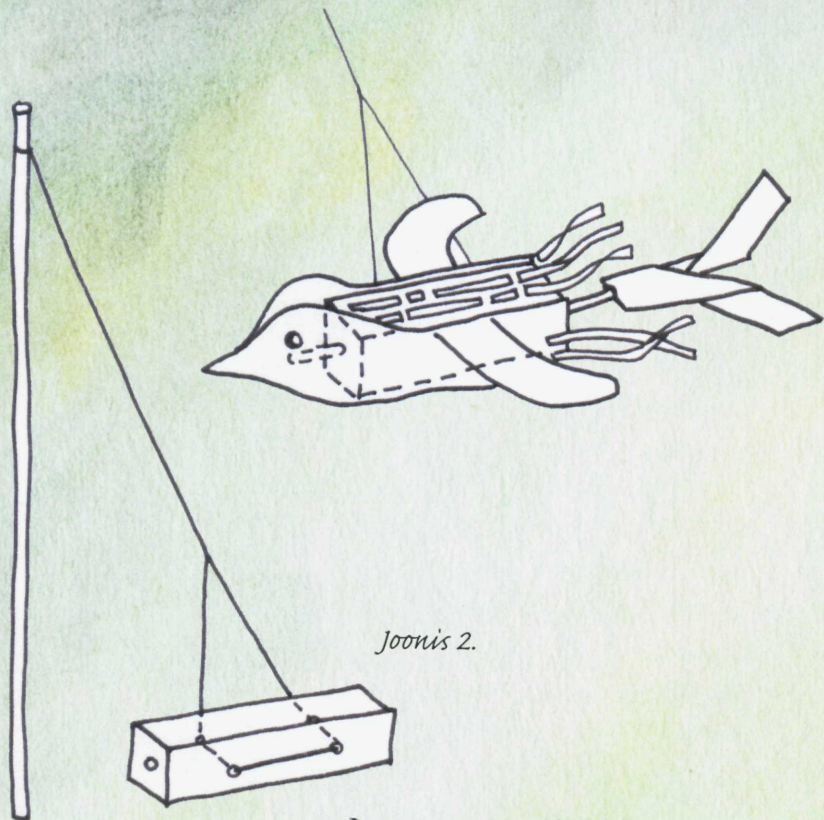

Joonis 1.

Meisterdamist õpetas Mari Viik

MEISTERDANUD TRISTEN ERIK KIVI

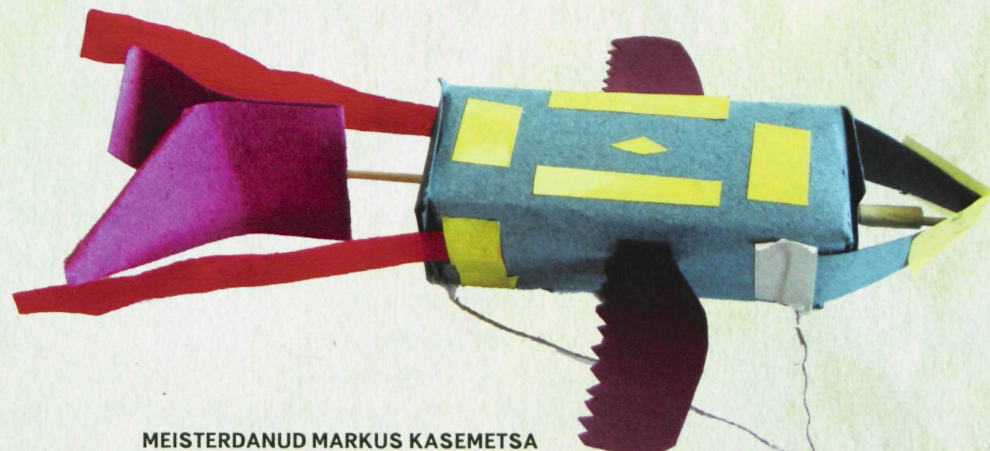
Joonis 2.

POISID LINDU KEERUTAMAS

MEISTERDANUD JAAN MÄNNIK

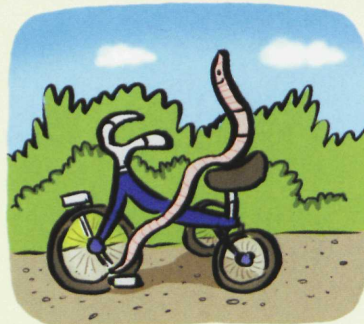
MEISTERDANUD MARKUS KASEMETSÄ

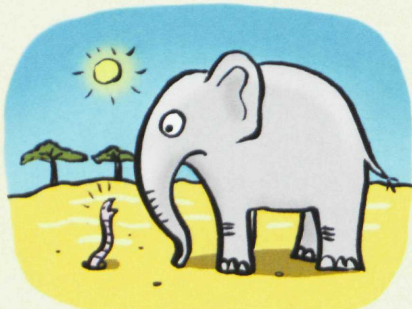
Mis juhtub, kui ristata kirjatuvi rähniga?
Saadakse lind, kes enne kirja toomist koputab uksele!

Missugune näeb välja vihmauss, kui ta sõidab jalgrattaga?
Kummaline!

Aga missugune näeb välja vihmauss, kui ta ei sõida jalgrattaga?
Ebasportlik!

Millal võib hiir kaaluda rohkem kui elevant?
Siis kui kaal on rikkis.

Mida ütleb vihmauss elevanti kohates?
„Sülita kohe minu suur sugulane suust välja!”

Miks inimsööjatele meeldivad kiilaspääd?
Sellepärast, et nad ei salli supitaldrikus karvu.

Mida ütles siil oma pojale, kui oli sellele keretäie andnud?
„Poeg, see tegi mulle rohkem haiget kui sulle!”

Mari helistab ema töö juurde: „Kas tead, emme, ma tegin täna isale salatit!”

„Tubli laps!” kiidab ema.

„Aga kogemata panin ma toiduõli asemel salatisse šampooni!”

„Oi, kas isa seda ka sõi?”

„Jah, kõik sõi ära!”

„Jah? Hm ... Mis ta ütles!”

„Ei öelnud midagi, aga vahutab siamaani!”

Väljas on äike. „Emme, ma kardan müristamist!” kurdab Juku.

„Ära karda, poja! Poe aga rahulikult emme juurde kaissu. Kas kuulled: poe nüüd rahulikult siia voodi alla emme kaissu!”

„Juku, ma nägin täna sinu pinginaabit!” teatab ema. „Ta müüb turistidele linnas jäätist!”

„Ei tea, miks ta seda teeb?” imestab Juku.

„No küllap selleks, et suvel raha teenida.”

„Jah, seda võiski Tõnust arvata – raha nimel on ta kõigeks valmis!”

Tüdruk läheb väikesesse poodi, mis on rahvast täis, ja hüüab:

„Laske läbi, laske läbi, mul on tähtis ost!”

Tüdruk lastaksegi leti ette.

„Palun mulle pakk WC-paberit!” ütleb tüdruk.

„Ohoh, kas sa ise tulid selle peale või ema saatis?” uurib müüja.

„Ei, hoopis isa saatis.”

„Ja kus su isa siis ise on?”

„Eks ikka WC-s,” ütleb tüdruk. „Ootab paberit ...”

Joonistanud Elina Sildre

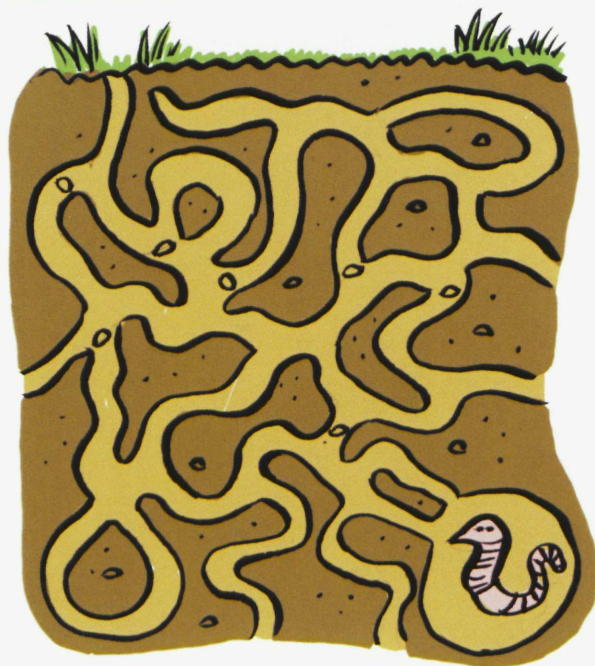
ALLA:

0. RANNA SPORDIALA
1. KÕIKVÕIMAS RAVITSEJA
2. EMA JA ...
3. SAAK
4. OKKALISED LILLED
5. JÄRJESTIKUSED TÄHESTIKU TÄHED
7. MANTEL
8. VÕPSIK
10. KOERA NIMI

PAREMALE:

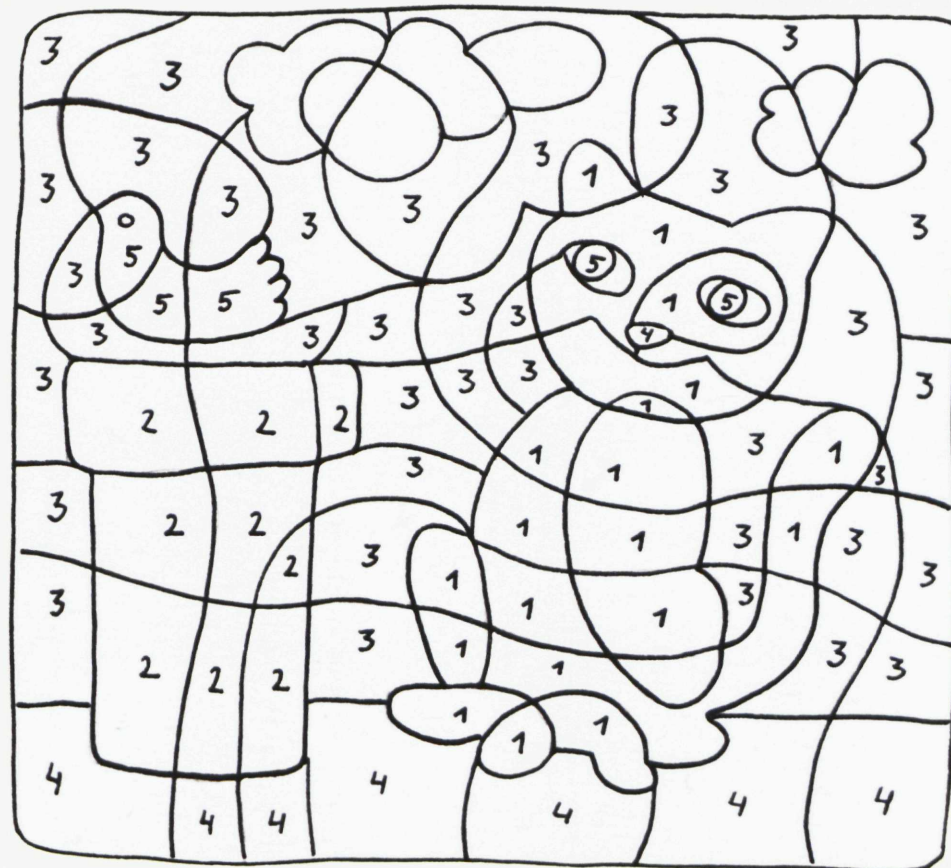
0. PEENIKE VORST
6. JÕHVIKA KASVUKOHT
9. ROHELINE KÕÖGIVILI
11. AITAVAD NÄHA
12. ... LINDGREN
13. NUKITSAMEHE HOIDJA
14. ...PIDU
15. JÄRJESTIKUSED TÄHESTIKU TÄHED

LAHENDA RISTSÕNA!
KOLLASTEST RUUTUDEST TULEB VASTUSEKS ÜKS ILUS TÜDRUKU NIMI.

AITA VIHMAUS-
SIL LEIDA TEE
MAAPINNANI.

VÄRVI PILT
1- KOLLANE
2- HALL
3- SININE
4- PUNANE
5- PRUUN

Joonistanud Elina Sildre

Tähekeste toimetuse ootab vastuseid 18. augustiks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja DVD „Ruudi“.

JUULIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON LEMBI ROOSA HARJUMAALT.

RAUDNE ROBERT TEGUTSEB TAAS!

SELGE, ROBERT MA TULEN TEILE KOHE OMA HELIKOPTERIGA APPI.

LEIUTIS
ÄRA PUUTU!

HEINO ON END PÜNISEST VABAKS REBINUD JA LINNAS KÄIB KÕVA TAGAAJAMINE.

KRAHHH

SOS!

OI-OI, OLUKORD ON HULLEM, KUI MA ARVASIN.

KOMMID

ROBERT, PÜUA!

HOPS

SA PEAD MINU LEIUTISE TALLE KUIDAGI SISSE SÖÖTMA!

HEI, SIIN ON SULLE ÜKS MAITSEV AMPS!

SISALIK ON IGAVENE MAIASMOKK. SÄRGIGA MASKEERIN LEIUTISE KOMMIKS.

SIUH

JEE!
TA NEELASKI SÖÖDA ALLA!

NÄM NÄM

ANTON, VÖID NÜÜD HOO MAHA VÕTTA. SISALIK ON KAHJUTUKS TEHTUD.

TORE! KÜTUS HAKKASKI JUBA OTSA SAAMA.

VARSTI...

SEE ON KÕIK, MIS HEINOST JÄRELE JÄI.

TÄNAME TEID LINNA NIMEL! TÄNUTÄHEKS KUTSUME TEID ÜHELE TOREDALE ÜRITUSELE.

LASTELOOMAAIA SISALIKUNURK ON AVATUD!

MINU KAHANDAJAKOMM TÖÖTAS SUUREPÄRASELT!

LÖPP

9 770134 226003 08

HIND 20 KROONI

Joonistanud Elina Sildre